

Tilfælde. Naar man nu samler disse Muligheder, kommer man til det Resultat, at hvorledes vi end stille os, er der kun een virkelig betryggende Sikkerhed, og det er den, at vi søge et noie venstabeligt Forhold til begge vore Naboer, baade nordøster og sydøster, medens derimod de fleste af de andre Muligheder enten aabne os helt ugunstige eller kun svage Chancer. Hvis man imidlertid til Trods for Alt vil sige: Ikke under nogen Betingelse ville vi have Nogetomhelst med et venstabeligt Forhold til Tyskland at bestille, lad os da idetmindste bringe den Sag fuldstændig paa det Rene; lad os klare for os selv og faae det klarer fra Regjeringen, hvilken Mulighed der er for, at vi med nogetomhelst Haab om en lykkelig Udgang kunne se en politisk Situation af den Art imøde. Saaledes som Forholdet er nu, mangler der baade i militær og i politisk Henseende bestemt Enhed, fast Plan, overlagt System. Det er derfor, vi staa, som vi staa, vaklende, usikre, med Uro i Hjærtet, handlende under forskjellige Indskydelser, kun sikre paa Et, at under hvilkenomhelst Mulighed ville vi være saa ugunstigt stillede som vel tænkeligt, og at, hvis vi bukke under, ville vi stemples med den Dom af Eftertiden, at have været en Slægt, der drog over sig den største, den utilgiveligste Skyld af alle, den ikke at have vidst, hvad vi selv ville.

Jeg har opholdt det høie Thing saa længe med disse almindelige politiske Betragtninger, at jeg til Slutning skal nøies med et Par Ord om en anden Side af Forslaget, den finantzielle. Hvis jeg med Hensyn til Regjeringens Opfattelse af den almindelige politiske Side af Sagen ikke finder Familien eller Usikkerhed eller Uklarhed, men fuldstændigt Mørke, finder jeg derimod med Hensyn til Regjeringens Opfattelse af Sagens finantzielle Side en stor Forvirring. Dengang Forsvarssagen først var for her i Folkethinget, blev det gjort til en udtryffelig Betingelse for overhovedet at gennemføre denne Sag, at der samtidig blev vedtaget en Lov om en Indkomstskat. Denne Fordring er senere vel ikke udtryffelig gjentagen ved nogen Afstemning her i Thinget, men den er fremkommen fra saa mange Sider, at der for mig ialtfald ikke kan være Tvivl om, at det er en Betingelse, som af dette Thing fremdeles fastholdes. Det forekommer mig, at naar der skal være Alvor i Tanken om at faae Forsvarssagen gennemført fra Regjeringens Side, maa en Plan af denne Art være ledt af et Forslag om en Indkomstskat. Hvis nu imidlertid Regjeringen siger: Vi ville ikke gjøre Forslag derom, men i det Dieblig Folkethinget stiller den Fordring, at

en Indkomstskat skal vedtages, kunne vi i alle Tilfælde forhandle derom, men foreløbig ville vi for vort Bedkommende ikke foreslaa Sligt, da sparer jeg, at det er et Standpunkt, som Regjeringen fornuftigvis ikke kan stille sig paa. Selv om den vil sige: En Indkomstskat ønske vi ikke, saa maa Regjeringen ialtsald fornuftigvis antyde den Vej, ad hvilken den overhovedet har tænkt sig at staffe Midlerne til denne Sags Gjennemførelse tilveie. Det har Regjeringen ikke gjort; thi den Redegjørelse, der blev givet os igaar af den høitærede Finantsminister, var saaledes, at den hensatte mig i maaløs Forbavelse. Jeg har ved Finantslovens 1ste Behandling fremhævet, at vi havde et aarligt Overskud af omtrent 4 Millioner Kr., at vi ud af disse 4 Millioner Kr. kunde afse 2 Millioner til Skattelettelser og kunde anvende andre 2 Millioner Kr. til Gjennemførelsen af forskjellige Reformer; Forsvarssagen, til hvilke jeg beregnede de 66 Millioner Kr., som Regjeringen ifjor foreslog, ville vi dernæst kunne gennemføre dels ved Hjælp af en Indkomstskat, dels ved Hjælp af Laan og Forbrug af Formue, medens vi kunne dække den Rentegyldigt, som derved forarsages, ved den Stigning i de indirekte Skatter, som kan paaregnes. Denne Anstuelsses Rigtighed fastholder jeg endnu fuldstændig, men det er ialtsald ikke den Opfattelse, som den høitærede Finantsminister har af vore Finantsers Tilstand. Han regner nemlig saaledes: Vi have et Overskud, siger han, af kun 3 Millioner, eller lad os endog saa sætte 4 Millioner, men han regner i Virkeligheden kun 3 Millioner; dernæst er der foreslaaet, der er foreslaet fra Regjeringens Side en Række af Reformforslag, hvis Gjennemførelse overensstemmende med den høitærede Ministers Opgave vil medføre en Udgift af $3\frac{1}{2}$ Millioner Kr. aarlig; tilbage staar da $\frac{1}{2}$ Million Kr. aarlig til Gjennemførelsen af Forsvarssagen. Nu opstillede den høitærede Finantsminister igaar det modsatte Regnestykke, et Regnestykke, der forøvrigt er fuldstændig tilsvarende til det, der fremsattes ifjor i de Motiver, der ledsagede Forslaget. Dengang regnedes, at vi ved Hjælp af vort aarlige Overskud samt et Forbrug af omtrent 40 Mill. Kr. af vore Beholdninger vilde kunne gennemføre Forsvarssagen i Løbet af 12 Aar; men vel at mærke i Løbet af 10—12 Aar skulde da hele vort disponible Overskud medgaa alene til Forsvarssagens Gjennemførelse. Den høitærede Minister regner ligedan iaar, kun at Udgiften er bleven større, nemlig 72 Mill. Kr., og da Planen nu er beregnet paa at skulle gennemføres i 10 Aar, saa maa der bruges 50 Mill. Kr. af Beholdningerne,